

NAZNACZENIE (44) *sb n*

Oba a oraz pierwsze e jasne (w tym w pierwszym a 4 r. błędne znakowanie), końcowe e pochylone.

sg N naznaczenie (29); -é (8), -(e) (21). ◊ G naznaczeniã (7); -ã (6), -(a) (1). ◊ A naznaczeni(e) (3). ◊ I naznaczeni(e)m (1). ◊ L naznaczeniu (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. naznaczyć.

1. Znak, cecha (1) : Signum, Znák/ cechá/ náznáczenie. *Mącz 392a.*

2. Ustalenie, postanowienie, wybranie, przeznaczenie kogoś do jakiegoś celu przez mającego władzę lub autorytet; assignatio JanStat, Cn; propositum PolAnt; designatio Cn (20) :

Wyrażenia: »naznaczenie czasów [jakich]« (1): Káncellária będzie náuczóná o náznáczeniu czáfów Seymowych SarnStat 30.

»naznaczenie roku« = termini assignatio JanStat (3): A to wizytko iáko ruńzenié y náznáczenié Roku fłuźnie w Aktá Sądowné przez fąd y Piáfárzá máią bydź wpiłané SarnStat 808, 811, [1281].

a. Rozkaz, zalecenie, postulat [czyje: G sb (3), ai poss (1)] (4) : trudno Dworzánin pozyłkác łobie łáfkę páńfká ma onemi przymioty/ ktoreś mu w. m. zá náznáczeniem tych pánow przyznał. *GórnDworz Kkv, Ee2; [Podkomorzy] Porządku komory wedle woli KIM y naznaczenia Marszałkowskie⁸⁰ strzedzma ActReg 47; GrabowSet O2v.*

b. Przeznaczenie komuś jakiegoś losu lub roli przez Boga; diseretio, coelestis ordinatio, providentia Mącz (8) : Discretio, Providentia, Coelestis ordinatio, Róftropność/ opátrznóść/ náznáczenie/ Rozdzielenie. *Mącz 49a.*

naznaczenie kogo do czego (1): gdyś w źwierćiedle naiáfnieyfzego Máieftatu twego przezyrzał náznáczenie do żywotá wiecznego wybránych twoich/ ktorzy mieli być zbáwieni LatHar 294.

naznaczenie czyje [w tym: ai poss (3), G pron (1)] (4): Wiemy też że tym ktorzy miłuią Bogá/ włytyki rzeczy ípołu dopomagáią ku dobremu/ to ielt/ tym ktorzy fą według naznaczenia iego wezwáni. BibRadz Rom 8/28; BielKron 98v; Fatiliter. Przes boskie obiećanie/ Náznáczenie. Mącz 118c; Phil P.

Szereg: »przej(ź)rzenie (a. przeźrzenie) a (albo, i) naznaczenie« [szyk 2:1] (3): *WujJudConf 67v; iefliź zá przyczyná ludzká zgubę fwą y zniźczenie biorą Páńfthwá/ [...] álbo iáko mowią/ z náznáczenia á przeźrzenia Bożego. Phil P; LatHar 93.*

c. Mianowanie, powołanie kogoś na jakąś funkcję [kogo] (4) : Náznáczenié tych Senatorów na Séymie ma bydź *SarnStat 39.*

naznaczenie na co [= w jakim celu] (1): Kárdinałow naznaczenie ná wibyeránie Papieżá. BielKron 176v marg.

Wyrażenia: »naznaczenie na krolestwo« (1): StryjKron 427 cf »wybranie i naznaczenie«.

»naznaczenie sukcessora« (1): StryjKron 427 cf »wybranie i naznaczenie«.

Szeregi: »powołanie i naznaczenie« (1): A potym wnet rychło był im ześlan Duch s. iuź do tey ípoleczności ich/ y iuź do tego powołánia y náznáczenia Apoštołow dwunáfcie. *RejPos 287v.*

»wybranie i naznaczenie« (1): Krol Kázimierz [...] złożył Siem w Krákwie/ ná którym o wybrániu/ y náznáczeniu pewnego potomká y successorá po łobie ná Kroleftwo Polfkie z Pány y Sláchtą rádził StryjKron 427.

3. Informacja pisemna lub ustna (16) :

a. Wymienienie, wskazanie [czego] (3) : Vkazanie á náznáczenie mieyfc ofobliwřzych *RejAp Ddv źp. naznaczenie dla czego [= w jakim celu] (2): (nagi)* Krothkie náznáczenie mieyfc ofobliwřzych/ dla prętfzego ználezyenia. (—) B. BOgáctwo/ táiemny iad. Lift 11. Bogáci/ niewolnicy. 13. *RejWiz Cc4; RejAp Dd.*

b. Notatka, wyciąg, uwaga; protocollum Mącz, Calep; annotatio, collectanea Mącz (7) : Annotatio, Náznáczenie/ Przypifánie. *Mącz 250d; ále iefli tych znákow przy literách niemářz/ iuź tám pewnie náznáczenie będzie ná kráiu kárty SienLek S [ss].*

naznaczenie czego (2): Protocollum, quasi prima concinatio et raptim confecta scriptura, quac meliorem compositionem desiderat, Krótkie naznaczenie nácechowánie pířárskie/ pířánia álbo ípráwy nieyákiey/ z którey potim íszerzey w xięgi pířą *Mącz 327d. Cf naznaczenie czego do czego.*

naznaczenie czego do czego [= w jakim celu] (1): Protocolum – Protocul, krotkie naznaczenie rzeczy dořzerřzego napířzu. *Calep [866]b.*

naznaczenie z czego (2): Collectanea, Zebránie á náznáczenie ze wřzech xiąg. *Mącz 187c.*

Wyrażenia', »naznaczenie dla pamięci« (2): Hypomnema – Naznaczenie dla pamieczy, wykład. *Calep 495a.*

»skrajne naznaczenie« = *margines (2):* Y tego teź zámilczę/ że fię Theofiláktowi w tym krzywdá dzieie/ gdy fię nim táki wykład (w íkrajnym náznáczeniu) podpiera *CzechEp 152.*

c. Przepowiednia, zapowiedź [kogo, czego = o kim, o czym] (6) : (*marg*) Náznáczenie Kryřtuřá. (—) A tu fie řpełniło prorocctwo ono: Nie będye wzyęťá lařká krolewřka Zydom/ áź przydye then który ma przyřć/ bo to było iuź czáfu národzenia Páná Kryřtuřá. *BielKron 118, 2 marg, 3 marg, Llllv [2 r.];* Iezus Kryřtus [...] Przyřćia řwego náznáczenie/ dał znaki w Nowym zakonie *ArtKanc 20v.*

4. Zrobienie pierwszych linii w rysunku (2) : Adumbratio, Nácechowánie pierwřze nákrifzenie náznáczenie. *Mącz 502a.*

naznaczenie czego (2): Umbrae pictorum, Pierwřze liniye málárskie/ pierwřze náznáczenie málówánia. *Mącz 501d.*

*** *Bez wystarczającego kontekstu (5) :* Assignatio, Náznáczenie/ vmówienie/ pořtánowienie. *Mącz 392c; Designatio – Naznaczenie, pokazanie. Calep 311b, 105b, 313a, 314a.*

Synonimy: 1. cecha, znak; 2. postanowienie, umowienie; c. mianowanie, nominowanie, powołanie, wybranie; 3.a. ukazanie; b. przypisanie, wykład, zebranie; 4. nacechowanie.

Cf NAZNACZYĆ, NIENAZNACZENIE